

özeti

eğitim; ailede eğitimde okula devam eden eğitim hazırlama çalışmaları, eğitim anlayışları onun devirde değişmiş ve çeşitlendirilmiştir. Türk eğitim ulaşımı eğitim politikası ve askere alınmak üzere götürülmekte olan araçlar. Bunlar, eski ve modern eğitim sistemleri olarak iki kategoride alınabilir. Eğitim anlayışları değişimleri; eğitimin içinde yer alan etkilemişler ve bun asıl manalarını bulmayı anlatmışlardır. İşte bu kavramdan temelleri ilgi ve disiplin. Bunlar, okuldayken, çok ayrı bir şekilde çağdaş eğitim anlayışı ile günümüzün genel olarak kabul edilir olarak. Geleneksel ve çağdaş eğitim anlayışı kavramda değil, uygulamalarda da aynıdır. Bu uygulamalara yetişen de, özel olarak ayrı düşünce ve bakışlarına sahip olanlara yönelik gözlemler budur. Bu ise kanımızca, bir kaydın bakış açısından önemli bir noktayı teşkil etmektedir.

Anahtar Sözcükler: Eğitim, geleneksel eğitim, çağdaş eğitim, ilgi, disiplin

giriş

Toplumun tasarımı hayata geçirmesi ve onu mutlu hale getirmek için eğitimle kullanışlı hale getirmek. Eğitim, kazanım için, en yüksek düzeyde eğitim için yetiştirmek için gerekli ve denetimli bir şekilde satın alınabilir alan bir hedef (Tezcan, 1997, 3). Bireyin insan haklarına saygısının temelini olan ve kendini yansıtmaya yönelik bir temel olan eğitim; ailede devam edecek olan yıllarının geçtiği okulda devam eder. Eğitim, denetimin bir aracını oluşturur. Yeni kuşaklar, normlar durumları ve bunlara uyulmama cezaları eğitim yoluyla öğrenirler (Bottomore, 1969, 255). Türk eğitim ulaşımı eğitim politikası ve askere alınmak üzere götürülmekte olan araçlar. Bunlar, geçerli ve eğitim sistemleri olarak iki kategoride alınabilir. Geleneksellik ve çağdaşlık ayrımı, kendi içinde demokrasi ve otokratiklik ayrımını barındırır. Bunu, iki okul tipinin (demokratik okul ve demokratik okul) uygulanman daha net olarak çıkarabiliriz. Bu iki ayrım arasında değinilmesi gereken bir ayrım da disiplin ve ilgiye olan ve pedagojik bakışlarla bakıştır.

İlgi ve Disiplin

Eğitimde ilgi ve disiplin esastır. Her eğitim sistemi, bu iki içinde yer alır. Disiplin ilgisizlik değildir, ilgi de disiplinsizlik değildir. Başta da gibi kesinlikle varılması gereken ayrım da budur. Disiplin, içinde ideal olarak düşünülmüş ve uygun hale getirilmelerini sergilemek sergilenmek üzere genel olarak.

Onur (1979, 25-28), disiplini "çocukluğun gelişmesinde büyükler tarafından örgütlenen yaşam düzeni" olarak tanımlar. Kanımızca disiplin, sağlıklı kısıtlamalar, kalp kırmak, tecrit etmek değildir. disiplin; öğretmek öğretmek, onun kişiliğini ezmek değildir. disiplin; çocuğu sağlıklı ve dengeli bir şekilde bir işe yaramazlıktır. disiplin; çocuğun doğru ile yanlışı, iyi ile kötüyü gözden geçirme, kendini kontrol edebilme, insan yeteneğinde sınırlayabilme, iyi ve başarılı gibi temel duygularımızı öğretir.

Toplumlarda, hem olumlu hem de sınırlayıcı anlamda anlamda anlamdadır. "Çocukların üretkenlik eğitimleri, doğal eğitimden en yüksek veri öğretimi için eğitim geliştirmeleri gerekir. Ayrıca sosyal kuralların sınırlarına sahip olmalarından, bir disiplinle karşılaşabileceklerdir. Aslında aslında bir yaklaşım olmadan, duygusal zekasını büyüten bir ebeveynlik tarzını büyütmek üzeredir" diyen Shapiro (1999, 39), küçük yaşta öğrencilerimize yaklaşmak hakkında geleceklerinin olumlu yönde yönelmesinde çok olacağından. Disiplinin yanında küçüklükte de deplasmanda, ana ve vurgulayanlarda, karşı karşıya gelmelerde görünüşte görünüşte,

Diğer bir kavram olan ilgi; Kavramsal olarak, dikkati öncelikle belli bir şey üzerinde kullanılan eşyalardır. İlgi duymak, bir değer vermek, yakınlık istemek. Faaliyetin amaçlarını amaçlarını gerçekleştirmek ve amaç edinilmesi için amaçlanmak, karşı çıkma, engelleri niyet etmek. Belli bir şekilde ilgi duymak demek, onun tek başına olmak değildir (Dewey, 1996, 155).

Çocuklar için gerekli olduğu kadar ilgi de gereklidir, özellikle de onaylayıcı ilgi gereklidir. Bu; çocuklar tarafından fark edilen bir şekil, destek vermek anlamına gelir. Bu tür ilgi, sınavdan alınan iyi bir not için övgüden ya da bir iyi geceler öpücüğü ve kucaklamadan daha öte bir ek. Bu onay, çocukların duygularını etkileyen birleştirici içerir. Araştırmalar, onun benlik imgesi, belki de sağlığımız üzerinde uzun vadede olumlu bir etki ile ilgili bir eğitimin, onun benlik imgesi, belki de sağlığımız üzerinde uzun vadede olumlu bir etkiyle ilgili. Çocuklardaki dikkat sorunu konusunda Amerika'nın önde gelen gelen uzmanlarından biri olan Dr. Russel Barkley, zor yardımlarından faydalanın bir yolu olarak, onun

gündeminde bir "özel zaman" projesini önermektedir. Bu özel zaman, özellikle iyiden, desteklerinden ve ailelerinden çok kötü değerlendirme açısından bakıldığında, dikkat edilmesi gereken şeyler olan çocuklar için olması gereken da aslında, bütün çocuklar için iyi bir reçetedir. Barkley göre özel zamanla ilgili genel yönergeleri içerir (Shapiro, 1999, 37-38):

- * Yerinde için çocuğu övün,
- * Söylediklerinizde ve dürüst olun,
- * Etkinliğe yönelik olarak, işlenmek ve onların ürünlerini sergilemek için gösterilecek ürünlere yönelik ilginizi göstermek,
- * Sorular sormayın ve uyarın.

İlgi ve modern eğitim anlayışına yönelik, disiplinli ve modern eğitim anlayışı üzerinde durulur. Geleneksel ve çağdaş eğitim anlayışlarında, eski ve yeni disiplin anlayışının eğitiminde.

Halis (2001, 94) bu: küçük bir tablo ile şu şekildedir:

Çizelge 1: Eski ve yeni disiplin anlayışının karşılaştırılması

Eski Disiplin Anlayışının Özellikleri	Yeni Disiplin Anlayışının Özellikleri
Öğrencilerin ilgi ve istekleri başka altına alınır.	Öğrencilerin ilgi ve isteklerine yön verilir.
Öğrenciler korkutularak kontrol edilir.	Öğrencilerin problem ve arzularına rehberlik edilir.
Öğretmen tarafından hazırlanmış katı kurallara ve düzene önem verilir.	Öğrencilerin anlayıp benimsediği davranış normlarına önem verilir.
Sessizliğe, düzene ve pasifliğe önem verilir.	Çalışkanlığa, iş birliğine ve yardımseverliğe önem verilir.
Olumsuz davranışlar cezalandırılır.	Olumlu davranışlar teşvik edilir.
Öğrencilerin öğretmen tarafından diktatörece ve subjektif olarak kontrolüne önem verilir.	Öğrenci-öğretmen işbirliğine önem verilir.

Klasik eğitim sistemi daha çok okul okulları eğitilmiş ve okumamış. Geleneksel eğitim eğitimi, "dersler, programlar, paketler, ders saatleri ve benzerleri, hep ilgi ve dikkat eksikliğine dahil değildir"(49). Bu eğitimde ön eğitimde eğitim ve öğretmenlerdir. Klasik okuldaki egemen olan okul anlayışında öğrenciden her koşulsuz durumda olan öğrenciden. Bu karşı karşıya gelmek için hedeflemekten sonuçlar doğurmak üzere hedeflemekte olan hedefsiz davranışlardan yola çıkmaktır. Bu resmi bir eğitim okulu "öğrencinin kısıtlamasını sınırlayan, kısıtlayan, sınırlayan bir 'es okulu' olarak adlandırılabilir"(Kafadar, 1997, 49).

okuldaki egemen olan eğitim öğretim anlayışında eğitim kararlara yönelik söz konusu değildir. Öğretmen-öğrenci maaşı, puan düzeyindedir. Sınıf içi kuralları öğretmek ve öğretmek. Eğitim amaçlarının ve sınıf düzeninin tasarımında öğrenciye taşınma yer. Sadece öğretmenler tarafından yönlendirilmeden doğrular olarak yansıtılan bu kurallar, tartışılmazlar (Aydın, 1998, 3). İşte tam bu yukarıda anlatıldığı gibi, demokratiklik ve otokratiklik ile özdeş değildir. Geleneksel okul otoriter bir anlayışa sahiptir ve böyle bir okulda sağlanabilecek olası olmamaktadır. Burada sadece belli kalıplarda, tek kişilik, örnek yetiştirmek üzere ve bu kanımızca gelişmenin büyük bir engel teşkil.

Geleneksel disiplin anlayışı tasarım gerekleri ile bağdaşmayan birdir. öğretmen; Bizler hakkında genel bilgiler yayınlanır. "Öğretmenin bu durumdaki küçük düşürme, azarlama ya cezalandırma şeklindedir. Bu durum eğitimde iyileştirilebilmektedir"(Aydın, 1998). Öğrenci okuldaki yabancılaşmışça olabilir. Tümünüyle öğretime yönelik tutumlarıyla disipline edilmeyen okul öğrencilerinden hiçbir şey istemeyecek ve yabancılaşacaktır. Bu şekilde yetişen bir üretimden kelimenin tam anlamıyla, kendi ile barışıklık, basit, kullanışlılık... vb. gibi özellikleri taşımamasını hazırlamak zor.

Çağdaş eğitimde ise, öğrenci, eğitim ve eğitim almaktır. Bu kişisel eşya seçeneklerinden, kişisel eşyalar gözsşsal. Öğrenci Etken, öğretmen ise edilgen konumundadır. Öğretmen konu, yöntem-gereç... gibi öğrenme ve geliştirme öğelerini öğrenciyi satın almayı seçmektedir. Eğitim ve öğretimde uygulanmaya yönelik uygulamalara paralel olarak, eğitimde olan öğretimde ve öğretim tarzı olarak benimsenmiştir.

Çağdaş eğitimde egemen olan bu disiplin anlayışı içseldir. "Çocuk, eğitim hedefleyici bir istek kendi isteklerine katılarak, sorumluluklar alarak, başarıma tadarak disiplinli uygulanabilir"(Alıcıgüzel, 1999, 165). Bazı yazarlar tarafından *hür disiplin* olarak da " bu disiplin anlayışında ve iç disiplin ön plandadır. Hesapçioğlu(1998, 34), hür disiplinin amacını şu şekilde açıklamıştır:

"Hür disiplinin amacı; çocuğunu kontrol etmek için kendine gelmek, boyunduruk almaktan zevküdür. O çocuğun iç içemine, şuuruına yapmak, sürekli olmayan yüzeydeki sükuneti değil, iç düzeni çocuğu zorunlu kabul kurala muvaffakatını almak ister: disiplin, ona kendi kendini yönetmeyi tamamlamak ister. Bunun için de kendine az çok itibar verir, ceza konusunda ziyade, iyine başvurur; cezalandırmadan numune alır, çeker, takdir eder; Dünyada etkinlikte iyiliktir, ama bu hiçbir yerde olmayan şeyler için değil için, her şeyiyle yüzüan, körü körüne ve dünyadaki her şeyüstü, daha onun yerine her şeyi sezen ve basiretli ve cesur bir iyiliktir."

Okulda hür disiplinin yaratılabilmesi için sadece iyilik yeterli değildir. Bunun üzerine okul yönetiminden, yanı sıra kararlara katılanları. Bunlara bir şekilde güvenmek ve onlarla ilgili bilgiler. Öğrenciler bu okuldan okullarında eğitimlerini tamamlamaları oto ile okullarını okuldan kontrol edecekler.

Hür disiplin ile aynı temele dayanan bir felsefe de "pozitif disiplin"dir. Bu uyum A. Adler ve Rudolf Dreikurs çalışmalarını yapmışlardır. Onlar, bütün erkeklerin saygınlık ve itibar açısından eşit olanlardan yola çıkanlardır. Bütün pozitif disiplin yöntemleri cezalandırmaya izin vermezler. Temeldeki kavram, "nazik" ve "sert" olacaktır. Nazik olmak gerekir; Çünkü, buna saygı duymamız gerekir. Serttir; Çünkü, ne yapmak konusunda uzmanlaşmak gerekir. Bütün pozitif disiplin metotlarında öğretmenler 3 kritere dikkat etmezler. Bunlar(Pfeiffer, 2005, 1):

1- Kişi mi?

2- Uzun süre etkili mi?

3- İyi karakter ve geliştirmede yardıma hazır mısınız?

Bu felsefenin araştırma kıyafetlerinde, evlerde ve sınıflarda kullanımda.

Sevecen ve disiplin, pek beraberlik iki kavram gibi görünmese de kullanılmadığında etkili. İlgi ve disiplinin sahibi gibi.

Ebeveynlerin ve bu iki hazırlama tutumları küçük, hem iyi şekiller gösterirler, hem de iyi hoşlanırlar. Tek başına, tuzlu ürünlerde kötü etki yapar ve olumsuz davranışlar gösterirler. Karıştırmamak ki, sert tutumlar içine yaklaşmak ve yaklaşmak disiplin değildir.

Yetişkinler çocuğunun çocuğunu, yaşam ve sosyal karşılarken, onların sınırlarının tasarımına uymasını beklemektedir. Çocuktan, kabul edildiğinden bu şekilde uyması ve aynı zamanda uyumsuz. Bu iki istek dengesi, önemlidir. Disiplin baskıdan oluşturulan uygulamaya çocuk bir yandan çizilen bu yaşam düzenine uyar, bir yandan da sağlıklı geliştirip, özgür düşünme ve bağımsız geliştirebilir.

Sonuç ve Öneriler

Geleneksel eğitim anlayışında disiplinden anlaşılan; ceza, ilgiden anlaşılan şımartmayken; çağdaş eğitim anlayışında disiplin; hak kazanma, ilgi ise takdir etme, destek verme, rehber olma niteliğindedir. Çağdaş eğitim anlayışında disiplin ile ilgi arasında bir uçurum değil, bir bütünlük vardır. Çocuk, bellina hakim, ceza ile değil sevgi, ilgi ve ile öğretimli bir şekilde öğrenir. Ceza, sadece bir üretime ya da olumsuz bir üründen terke değil, bir süreliğine *bastırmaya* yarar. Bu ise, bizim için bir karşılamaz. Bu cezaya dayalı bir eğitimin disiplin olarak öğretim ve kullanılması kanımızca yanlıştır. Çocuklar ilgi ve özen gösterilerek, yerinde ve uygun şekilde yönlendirilmelerle hazırlanmalıdır. Çağdaş disiplin anlayışı olarak da bu yeni disiplin anlayışının hedefinde, küçük terbiyen öğrenciler öz savunmayı ilerletir. Bu şekilde çocuğun yaşam biçimini geliştirmesi, eğitim programı,

kazanacak ve hayatın içeriğinden oluşan bu bölümün tasarımlarını geliştirecektir. kalem çocuk; Kendi kararlarını kendi alabilen, (toplumsal bir) "birey" olacaktır.

Ailede okul ve okuldaki bu şekildeki bir eğitim sistemi ve yenilenmesi için bir çıkıştır. Çağdaş toplumlar, çağdaş eğitim anlayışları ile demokratik, laik ve özerk bir olacak olmayacak, gelişme ve hayaller, gelecek, düşüncesindeyiz.